

Sodišče: Višje sodišče v Ljubljani

Oddelek: Gospodarski oddelek

ECLI: ECLI:SI:VSLJ:2013:I.CPG.546.2012

Evidenčna številka: VSL0076451

Datum odločbe: 16.01.2013

Področje: OBLIGACIJSKO PRAVO - POGODBENO PRAVO

Institut: podjemna pogodba - pogodba o delu - odgovornost projektanta - izpolnitev pogodbe

Zveza: OZ člen 619.

Jedro

Toženec je sam nabavil transformatorsko postajo, ki jo je izbral tožnik kot projektant, in ne tožnik kot izvajalec pogodbeno dogovorjenih del. Zato so navedbe toženca glede ravnanja tožnika kot projektanta pravno nepomembne in ne vplivajo na dolžnost izpolniti pogodbene obveznosti (predmet presoje v obravnavani zadevi ni odgovornost tožnika kot projektanta, temveč presoja ravnanj pravnih strank glede izpolnitve pogodbenih obveznosti iz podjemne pogodbe). Glede (ne)izpolnitve pogodbenih obveznosti pa med strankama ni sporno, da je tožnik pogodbene obveznosti izpolnil, ne pa tudi toženec.

Izrek

I. Pritožba se zavrne in se potrdi sodba sodišča prve stopnje.

II. Pravdni stranki krijeta vsaka svoje stroške pritožbenega postopka.

Obrazložitev

1. Sodišče prve stopnje je z izpodbijano sodbo sklep o izvršbi Okrajnega sodišča v Ljubljani, VL 123567/2009 z dne 5. 9. 2009 vzdržalo delno v veljavi za znesek 5.908,88 EUR z zakonskimi zamudnimi obrestmi od 4. 9. 2009 dalje do prenehanja obveznosti, tožencu pa posledično naložilo, da tožniku povrne pravdne stroške v višini 976,44 EUR s pripadki v primeru zamude. Iz razlogov sodbe izhaja, da sta pravdni stranki 15. 12. 2008 sklenili podjemno pogodbo, s katero se je tožeča stranka zavezala za toženca opraviti elektromontažna dela, opisana v predračunu P 1145-EM-KČ52 z dne 4. 11. 2008 na objektu "K. V. k.", toženec pa naročena dela plačati v višini pogodbeno določene cene. Tožeča stranka je pogodbeno dela opravila ter ni odgovorna za zamudo, do katere je pri izvedbi del prišlo. Ugovoru toženca, da je bila strokovno nepravilna izbrana vrsta napajalnega sistema oziroma da je TT napajalni sistem v nasprotju s 13.

členom Pravilnika o zahtevah lahko za zagotavljanje varnosti in zdravja pri delu in o tehničnih ukrepih pri postavljanju in uporabi električnih instalacij in naprav v podzemnih prostorih in na površini pri raziskovanju in izkoriščanju mineralnih snovi (iz leta 2003 – v nadaljevanju Pravilnik), sodišče ni sledilo, saj toženec trditve o obstoju strokovne napake ni dokazal (toženec ni dokazal, da bi tožnik kršil določilo 4. člena navedene pogodbe).

2. Zoper sodbo se pritožuje toženec. Navaja, da je za svoje potrebe izkoriščanja kamnoloma želel nabaviti in montirati samostojno transformatorsko postajo, s tožnikom pa se je dogovoril, da toženec sam nabavi transformatorsko postajo, tožnik pa izdelava projekte PGD, PZI in PID ter izvede potrebno povezavo med visoko napetostnim daljnovodom, ki poteka v bližini in transformatorjem. Tožnik kot projektant se je v končni fazi odločil za TT sistem, ki pa pri izvajanju rudarskih del ni dovoljen (13. člen Pravilnika). Na glavni obravnavi 5. 10. 2011 je projektant sicer obrazložil razlike med TT in TN sistemom in navajal, da je TT sistem boljši in sigurnejši, zato se je v projektih določil TT sistem, vendar ta po pravilniku ni dovoljen. Projektant je na obravnavi tudi izrecno odgovoril na vprašanje možnosti priključitve na električno omrežje, in sicer da se lahko priključi, vendar je treba nizkonapetostni razvod izvesti v sistemu TT. Toženec k temu pripominja, da projektant sili investitorja, da za nizkonapetostni razvod uporabi sistem TT, ki ni dovoljen za kamnolome. Toženec je kot investitor to neskladnost ugotovil, ko je bil transformator že montiran in ko je drugi projektant projektiral nizkonapetostni razvod za napajanje strojev v kamnolomu. Zato predlaga, da pritožbeno sodišče odloči, da je toženec tožniku dolžan plačati znesek 5.908,88 EUR brez zamudnih obresti in pod pogojem, da tožnik v projektni dokumentaciji in vseh spremljajočih dokumentih izda uradni popravek, iz katerega bo razvidno, da je izbran v skladu s predpisi pravilen in dovoljen sistem napajanja. Prav tako pa naj tožnik sam krije pravnne stroške postopka pred sodiščem prve stopnje.

3. Na pritožbo je odgovoril tožnik s predlogom, da jo pritožbeno sodišče zavrne in potrdi sodbo sodišča prve stopnje, tožencu pa naloži povrnitev stroškov pritožbenega postopka s pripadki. V odgovoru meni, da so navedbe toženca brezpredmetne, saj toženec ni predlagal dokaza, s katerim bi dokazal svoje trditve glede obstoja strokovne napake. Sodišče namreč ne razpolaga z znanjem glede postavitve napetostnih postaj, zaradi česar navedb toženca sploh ni moglo preveriti. Tudi sicer je odločitev pravilna, sklicevanje toženca na pravilnik pa ne predstavlja pravne podlage, kot to zmotno zatrjuje toženec. V konkretnem primeru je tožnik izvedel navezavo objekta toženca do visokonapetostnega električnega omrežja, kar pomeni, da ne gre za omrežje, ki bi se kakorkoli uporabilo pri rudarskih delih v kamnolomu. Prepoved uporabe TT sistema torej v konkretnem primeru ni relevantna. Uporaba TT sistema je bila v obravnavani zadevi nujna z vidika zagotovitve varnosti uporabe električnih instalacij in so temu nasprotna trditve napačne.

4. Pritožba ni utemeljena.

5. Predmet presoje v obravnavani zadevi je (ne)izpolnitev pogodbenih obveznosti po pogodbi, ki sta jo pravdni stranki sklenili 15. 12. 2008 (na pogodbi je naveden datum 10. 12. 2008), pri čemer iz 3. člena pogodbe (obveznosti toženca kot naročnika) jasno izhaja, da je toženec tožniku pred pričetkom del dolžan izročiti ustrezno dokumentacijo in izvesti dela, ki niso zajeta v tej pogodbi, in sicer (med drugim) dokumentacijo za izvajanje del po zakonu (projekti, soglasja, GD ...). Ob tem ni sporno niti, da je toženec sam nabavil transformatorsko postajo, ki jo je izbral tožnik kot projektant, in ne tožnik kot izvajalec pogodbeno dogovorjenih del. Zato so navedbe toženca glede ravnanja tožnika kot projektanta (izbor TT sistema namesto TN sistema) pravno nepomembne in ne vplivajo na dolžnost izpolniti pogodbene obveznosti (predmet presoje v obravnavani zadevi ni odgovornost tožnika kot projektanta, temveč presoja ravnanj pravnih strank glede izpolnitve pogodbenih obveznosti iz podjemne pogodbe). Glede (ne)izpolnitve pogodbenih obveznosti pa med strankama ni sporno, da je tožnik pogodbene obveznosti izpolnil, ne pa tudi

toženec. Zato pritožbene navedbe niso pravno relevantne za odločitev v obravnavani zadevi. Pritožbeno sodišče, ki kakšnih uradoma upoštevni bistvenih kršitev postopkovnih določb ni ugotovilo, niti zmotne uporabe materialnega prava (obveznost iz drugega odstavka 350. člena Zakona o pravdnem postopku – v nadaljevanju ZPP) je zato toženčevo pritožbo kot neutemeljeno zavrnilo in potrdilo izpodbijano sodbo sodišča prve stopnje (353. člen ZPP).

6. Izrek o stroških pritožbenega postopka temelji na določbah prvega odstavka 154., 155. in 165. člena ZPP, saj toženec s pritožbo ni uspel, pritožbeni odgovor pa ni doprinesel k odločitvi pritožbenega sodišča, zato ni bil potreben.

Datum zadnje spremembe: 11.06.2013